

Tantsuinfo

Kuukiri

37

Artiklid

Meie tantsumaastiku verivärske juurdekasv	3
Body-Mind Centering® meetod: Kui tahad jälgida tuule tegemisi, vaatle liiva	9
Tantsuloomingu Festival Future annab noortele autoritele arendavat ja julgustavat tagasisidet	11
Kuidas ära tunda ja kuidas olla tantsueeskuju – kokkuvõtte Traditsioonilise Tantsu Festivali Sabatants vestlusringist	14

Lavadel

Lugemiseks toimunust	16
----------------------	----

Uudised

Noor Ballett Fouetté lavastab uue lasteballeti SIPSİK!	18
Kaasaegse tantsu etenduste sari Tantsutuur toob lavale Julia Koneva tantsulavastuse „You Must Love Onions“	19
Üheskoos kadrilli tantsima! Euroopa Kadrilltantsu Festivalil	20
Stunt Fest 2014: Cheerleading =sport?	21

Meie tantsumaastiku verivärske juurdekasv

End tutvustavad TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia tantsukunsti õppekava 2014. aasta lõpetajad

Heleri Huuse

Ma pole kunagi soovinud pürgida tuntud koreograafiks ja kunstnikuks. Armastan õpetada ja kogeda koos teistega hetki liikumises. Tahan kasutada tantsu kui teraapiat ning aidata inimestel selle kaudu saavutada seda, mida nad soovivad. Palju inspiratsiooni olen saanud pilatesest ning selle treeningsüsteemi õpetajaks õppides.

Nelja aasta jooksul TÜ Viljandi Kultuuriakadeemias olen avastanud palju uut ning palju on veel avastamata. Minuni on jõudnud teadmine, et kuni elame, on meil n + 1 võimalust edasi toimida, lõpmatu hulk võimalusi, kuidas lugu edasi läheb ...

Kaie Küünal

Tahan ainult kõike.

Kalmer Liimets

Mulle kui koreograafile pakub huvi informatsiooni käitlus ja tõlgendamine. Kõik meid ümbritsev kannab endas mingisugust teavet ja meie aju ülesanne on sellest meeletust informatsiooni kogusest kokku panna pilt, mis antud olukorda kõige adekvaatsemalt edasi annab.

Tegelikult aga koosneb see pilt enamjaolt hoopiski indiviidi isiklikest mineviku kogemustest, mitte oleviku infokandjatest. Mitte see, mida me vahetult tajume, vaid see, mida oleme varem kogenud, mõjutab seda, kuidas aju antud informatsiooni tõlgendab.

Jane Ojasalu

8-aastase Jane sattumine tantsumaaailma oli küll puhtalt juhuslik, kuid kõik edasine kinnitab vaid ideed, et juhuseid pole olemas. Inspireerivad õpetajad olid need, kes mind TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia tantsuosakonda juhtisid, ning sama inspireerivaks õpetajaks püüdlemisega olen ma ka viimasel ajal ise tegelenud.

Minu soov on oma „tantsulastest” kasvatada arukad, loomingulised, oma keha oskuslikult tunnetavad ja valdavad inimesed.

Tantsu puhul hindan alati lisaks visuaalsele esteetikale ka emotsionaalsust ja ausust, mulle meeldib mõelda, et kehad ei valeta...

Alar Orula

Olen 2014 aasta kevadel lõpetamas ülikooli ja saan tantsuõpetaja diplomi. Lisaks diplomile olen saavutanud midagi olulisemat. Viimase viie aasta jooksul olen omandanud mitmeid uusi kvaliteete seoses liikumise ja kehatöoga. Ma ei oska end sildistada erinevate akadeemiliste koondnimetajatega ja kui küsitakse, et kes minust saab, kui ma kooli lõpetan, siis enamasti vastan, et minust ei saa midagi rohkemat sellest, mida ma juba ei ole. Leian, et oskan luua kehal põhinevat kunsti, õpetada huvilistele liikumist ja keha loogilist kasutamist, oskan veenvalt argumenteerida ja põhjendada elu loomulikku kulgu ning kõigele lisaks oskan ma öelda, et ma tean maailma kohta veel üsna vähe.

Maarja Sharma

Olen lõpetamas TÜ Viljandi Kultuuriakadeemiat ja peagi saan tantsuõpetaja diplomi. Minu tantsuande avastajaks oli lasteaia võimlemisõpetaja, kes märkas minu head painduvust ja rütmitaju. Seitsmeaastaselt astusin Tartu Vanemuise Tantsu- ja Balletikooli. Oma arengule tagasi vaadates leian, et oli õnn oma tantsuteed alustada just balletistuudios ja seal edasi Tallinna Balletikoolis, kuna see pani aluse tugevale tehnikale.

TÜ VKA-s õppides sain mõistmise, et tants vajab küll head tehnikat, aga see nõuab veel ka võimalikult palju erisugust õpetusmeetodit. Leidnud oma tee, tuleb seda hakata hoolikalt uurima - õppida tundma oma võimeid, lugeda ja läbi töötada kirjandust ning õppematerjale. Seega - mida rohkem ühe asjaga tegelda, seda keerulisemaks see muutub. Keerukus valmistab aga väljakutse ja see innustab tõsisemalt tööle.

Järgnevad sammud õpetaja professionaalse arengu teel oleks suhestumine õpetatava materjaliga, osavõtlikkus ja hoidumine rutiinist. Oluline on jälgida, et me elu oleks ka muus osas tasakaalus - seega suhted teiste inimestega, loodusega ja Loojaga.

Anna-Kristiina Siitan

Kui ma mõtlen sellele, et kes ma olen ja miks ma teen just seda, mida ma teen, siis jõuan alati sellele sama loogikani. Minu ema on kunstnik ning isa muusik, seega mulle meeldib arvata, et tantsuga ühendan just neid kahte vormi. Just vanemate elukutsete tõttu on alati olnud teemas nii kunsti- kui ka eriti muusikaajalugu – ilmselt olen tänu neile õppinud austama ajalugu ning neid väärtusi, mida see pakub. Mind paelub ajaloolise materjali ja kaasaegse kunsti sidumine, kus nii-öelda „vana“ ja „uus“ on ühendatud ning pandud toimivasse sümbioosi. Näen igasuguses kunstiteoses potentsiaali luua sümbioos mõne teise kunstiliigi kaanoniga või ka kunstiajaloolise ajastuga.

Joonas Tagel

Tantsukunstnikuna on mind alati köitnud inimkeha – informatsioon, mida keha endas kannab ja edastab. Tihti leian end tänaval mööduvate inimeste liikumist jälgimas ning mõtisklemas, kuidas keegi on mingi liikumisviisi omandanud. Iseennast arendades püüdnud liikumiskeele poole, mis on sümbioos klassikalise ja kaasaegse tantsutehnika vahel. Tantsuõpetajana huvitab mind eelkõige füüsilise eneseteadlikkuse ja võimekuse arendamine ning loodan, et sellega hakatakse suuremal määral tegelema ka tantsustuudiotēs ja –rühmades, kus siiani on pöhirõhk olnud tantsukavade õppimisel ja esitamisel.

Oma seminaritöös uurisin maskuliinsust ning leidsin, et maskuliinsuse näol on tegemist mingi absurdse ideoloogiaga, mis on muutunud/muutumas ideaaliks – müüdikš. Maskuliinsuse muut määrab, kuidas on mehel „õige“ käituda, et olla ühiskonna poolt aktsepteeritud. Kuski oleks justkui keegi, kes mõtles välja ja pani paika, kuidas mina kui mees nüüd käituma pean. Pani paika ja nii ongi, ära hädalda!

→ [Loe TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia lõpetajatest pikemalt.](#)

TLÜ koreograafia osakonnas lõpetab sel aastal kaasaegse tantsu õppesuunal seitse noort tantsuloojat, lisaks varasemast kolm lõpetajat BA- ja kaks MA-tasemel:

Joanna Karoline Kalm

Loov-praktiline diplomitöö - tantsulavastus „Rothko kabel“ (BA diplom 2014)
Joanna Karoline Kalmi huvitab praegusel hetkel, missugust infot edastab teatud liikumine ruumis ja ajas ning kuidas kogeb seda publik.

Lavastus tegeleb liigse identifitseeritusega - olles täielikult uppunud iseenda kujundatud mina-pilti, oleme kaugenenud lihtsast tõsiasjast, et oleme kõik samasugused inimesed ja omame tohutult suurt ühisosa.

Diana Gülezen

Loov-praktiline diplomitöö - variatsioonid ballettidest "Carmen-süit" ja „Don Quijote“ (BA diplom 2014)

Diana õppis balletti Tartus Ida Tantsukoolis ja Tallinna Balletikoolis. 2011. a. astus ta TLÜ koreograafia osakonda ning on õpingute jooksul osalenud erinevates tantsuprojektides koos oma kursusekaaslastega, samuti esinenud Vanemuise ja Estonia lavadel.

Leino Limbach

Loov-praktiline diplomitöö - tantsulavastus „Stimul“ (BA diplom 2014)

Leino alustas breiktantsuga ning hiljem leidis tee TLÜ koreograafia bakalaureuseõppesse. Hetkel õpetab tänavatantse erinevates tantsukoolides ja lisaks sellele töötab vabakutselise graafilise disainerina.

Lavastus vaatleb piiri vabaduse ja enesesunni vahel.

Eliisa Sock

Loov-praktiline diplomitöö - tantsulavastus "Tsyrr" (BA diplom 2014)

Eliisa Sock on õppinud balletti Kaie Kõrbi Balletistuudios ja Tallinna Balletikoolis. 2008. aastal liitus Eliisa Fine5 Tantsukooliga, mille järel jätkas 2011. aastal tantsuõpinguid Tallinna Ülikoolis koreograafia erialal. Tänapäevaks on tema stiiliks kujunenud sümbioos balletist, eesti ja kaasaegsest tantsust.

Eliisa uurib rituaalide ja riietuste kasutamist tantsulavastustes ning nende sidumist lavastuseks.

Erena Reilent

Loov-praktiline diplomitöö - tantsulavastus "Nagu taevas, nõnda ka maa peal" (BA diplom 2014)

Erena teadis juba noorena, et temast peab saama tantsija. Oleviku Erena armastab üle kõige arbuusi, arvu 3 ja oma kursust. On maksimalist ja kahe jalaga maa peal (loe: põrandal) või veel parem kogu kehaga. Kaasaegse tantsu kõrval lööb kaasa ka Estonia noortelavastustes. Lavastus on visuaalne vaatamäng, mis läbi abstraktsete konstruktsioonide püüab indutseerida vaatajas teatud fundamentaalsete konstruktsioonide taju.

Kadi Voitka (BA diplom 2014)

Loov-praktiline diplomitöö - tantsulavastus "Mina ja mina"

Kadi Voitka on õppinud balletti, eesti tantsu jm stiile enne astumist TLÜ koreograafia osakonda, kus ta on koos kaastudengitega osa võtnud paljudest tantsuprojektidest. Lisaks õpetab

Kadi tantsimist erinevas vanuses tüdrukutele Tantsu- ja vabaajakeskuses dotE. Lavastus keerleb uskumuse ümber, et inimesed on suutelised iseennast, teisi ja ennast ümbritsevat keskkonda muutma oma tunnete, mõtete ja sõnade kaudu. Kui positiivsetel mõtetel on head tagajärjed, siis mis võib juhtuda negatiivsete mõtete tagajärjel?

Mark Nettan (BA diplom 2014)

Loov-praktiline diplomitöö - tantsulavastus "Surnud ring"

Mark alustas rahvatantsuga, kust suundus edasi tänavatantsude peale enne suundumist TLÜ koreograafia erialale.

Lavastus vaatleb tantsu eelkõige tänavatantsu kontekstist lähtuvalt pannes tänavakultuuri taustaga tantsijad uutesse situatsioonidesse.

Jelena Glebova (BA diplom 2014)

Teoreetiline bakalaureusetöö „Sport kui etenduskunst iluuisutamise näitel“

Jelena Glebova on iluuisutaja, Eesti olümpiakoondise sportlane, seitsmekordne Eesti meister. Olles ka edaspidi seotud spordiga, tahab ta töötada treenerina ning iluuisutamise koreograafia laste ja noortega.

Jelena Glebova võrdleb oma BA töös sporti ja kunsti. Oma töös kirjeldab ta iluuisutamise kavade ülesehitust ja analüüsib oma töökogemust iluuisutamise tipp-koreograafidega.

Irina Pähn (MA diplom 2014)

Loov-praktiline magistritöö „Harjutusvara kummilintidega balletitehnika põhimõtete omandamiseks“

Irina Pähn on lõpetanud Tallinna Balletikooli, töötanud balletiartistina Rahvusooperis Estonia ning klassikalise tantsu pedagoogina Tallinna Balletikoolis. On lõpetanud 2005. aastal Tallinna Ülikooli koreograafia osakonna bakalaureuseõppe, alates 2009. aastast töötab koreograafia osakonnas balletiõpetajana.

Roman Hmelevskoi (BA diplom 2014)

Loov-praktiline bakalaureusetöö "Varjuteatri võimaluste uurimine tantsulavastuse "Maagiline ookean" näitel"

Roman on tegelenud breiktantsu ja hip-hop kultuuriga, õppinud kaasaegset tantsu Fine5 Tantsukoolis ning hiljem omandanud väga erinevaid tantsustiile capoeirast lindy-hop'ini. Aastal 2006 asus ta õppima TLÜ koreograafia eriala bakalaureuseõppesse. Neli aastat tagasi hakkas Roman tegelema varjuteatriga. Ta on töötanud tantsuõpetajana erinevates Tallinna stuudiotēs ja noortekeskustes ning osalenud mitmetes tantsuprojektides erinevates teatrites ja (tele)projektides.

Lõputöö uurib varjuteatri võimaluste kasutamist tantsukunstis. Töö kirjeldab nende teadmiste rakendamist kirjutaja poolt tema enda lavastatud tantsulavastuses “Maagiline ookean”.

Helen Reimand (MA diplom 2014)

Loov-praktiline magistritöö „Rahvuslike autoritantsude loomise allikad ja tugipunktid tantsukogumiku “Helen Reimandi tantsud” näitel“

Helen on tantsinud tantsuansamblis Sõleke ning õppinud Tallinna Balletikoolis. 2006. a. lõpetas ta TLÜ koreograafia eriala BA õppes ning sama eriala magistrantuuri astus ta 2011. a. Ta on TLÜ rahvatantsurühma Soveldaja juht ning töötab tantsuõpetajana.

Heleni magistritöö koosneb tantsukogumikust “Helen Reimandi tantsud” ja teoreetilisest uurimisest, mis vaatleb ja analüüsib loodud tantsude koreograafiat.

Ilja Tulit (BA diplom 2014)

Teoreetiline bakalaureusetöö „Tants tänavakultuuris“

Ilja püüab erinevaid valdkondi katsetades ennast leida. Tants ja tänavakultuur on midagi tema hingele, omamoodi teraapia.

Bakalaureusetöös uurib Ilja dokumentide, intervjuude ja oma kogemuse põhjal paralleele kahe erineva subkultuurilise nähtuse – džässi ja hip-hop'i vahel.

→ [Loe TÜ koreograafia osakonna lõpetajatest pikemalt.](#)

Body-Mind Centering® meetod: Kui tahad jälgida tuule tegemisi, vaatle liiva

Mari Mägi

Body-Mind Centering® õpetaja

Body-Mind Centering® (BMCSM)* on innovatiivne lähenemine tervisele, liikumisele ja kehatööle, mis sobib kõigile vanusegruppidele imikutest kuni täiskasvanuteni. BMC põhineb kahel eeldusel: keha ja meel on eraldamatud; meelt on võimalik keha kaudu tundma õppida ning väljendada. BMC on kujunenud Bonnie Bainbridge Coheni ja paljude tema õpilaste ning õpetajate viljaka koostöö tulemusena.

20. – 25. augustil 2014 toimub Viljandis Euroopa Body – Mind Centeringi® konverents. Suur üritus! Ometi on põhjust kahtlustada, et termin Body-Mind Centering® on laiemale üldsusele veel võõras. Body – Mind Centering® meetodil töötubasid olen Eestis teinud alates 2004. aastast, Euroopas alustasin õpetamist aastast 2013. Alustades esmase ehk Somatic Movement Educator tasemel, liikudes edasi BMC® Practitioner teadmiste juurde ja edasi kuni BMC® Teacher diplomini, on mul olnud läbi anatoomiliste struktuuride teadvustamise endasse sisse kolimise tunne.

Somaatilised praktikad: keha on kui “aeglane meel”

Somaatilisi praktikaid võib jagada kolmeks: somaatiline psühholoogia, somaatiline kehatöö ning somaatiline liikumine (somatic psychology, somatic bodywork, somatic movement). Kõigile neile on omane tegeleda teadvuse ja kehaga kui ühenduses oleva ning üksteist mõjutava tervikuga, keha nähakse kui „aeglast meelt“.

Väljendi somaatika (Vana-Kreeka sõnast σῶμα - sōma, “keha”) tõi 1970ndatel aastatel käibebele Thomas Hanna. Liikumispõhiselt mahtusid selle väljendi alla sarnaseid töövõtteid kasutavad Alexander, Feldenkrais, Gindler, Laban, Mensendieck, Middendorf, Mézières, Rolf, Todd, kui ka Trager. Kõigile neile oli ühiseks jooneks lasta inimestel võtta aega hingamiseks, tunda ja „kuulata“ oma keha. Oluline oli süveneda oma füüsisest kerkivatele aistingutele ning panna see aeglasesse ja õrna liikumisse, et saavutada suuremat teadlikkust liikuvast enesest. Pioneeridele järgnesid teise lainena Elaine Summers (Kinetic Awareness), Bonnie Bainbridge Cohen (Body-Mind Centering), Sondra Horton Fraleigh (Shin Somatics/EastWest Somatics), Emile Conrad (Continuum), Anna ja Daria Halprin (osa loovteraapiate tehnikatest), Joan Skinner (Skinner Releasing Technique), Nancy Topf (Topf Technique) ja paljud teised.

Body Mind Centering® (BMC) meetodi looja Bonnie Bainbridge Cohen tavatseb öelda, et meel on kui tuul ja keha nagu liiv - kui tahad jälgida tuule tegemisi, vaatle liiva. Liigutuse omadustes väljendub meelelaad, liigutuse muutus osutab muutusele meeles. Ja samas vastupidi: valides liikumise lähtekohaks teatud süsteemi (nt. skelett või sidekude), sooritame teatud tüüpi, teatud kvaliteediga liigutusi. Tango ning India tantsu füüsilised lähtepunktid on erine-

vad, publikuna ei aja me neid omavahel segi. Oluline on avastada väikseimate, kehasiseste ja suurte, ruumi haldavate liigutuste omavahelised suhted.

BMC – avastus on nii geniaalselt lihtne

Kogedes BMC meetodiga töötades enda jaoks midagi eriti tähenduslikku, laksan endale tihti otsaette – avastus on nii geniaalselt lihtne, et tundub imekspandav, kuidas ma seda kogemust varem nõnda mõtestanud ei ole. Kõik oli ju ometi täpselt siin ja alati minuga kaasas, kuidas ma siis varem ei taibanud? On ju täiesti loogiline, et kui kogeda hingamist kui seitsmesuunalist (üleval/all, paremal/vasakul, ees/taga ning suund sissepoole) protsessi, ongi mu süda maailma keskpaik. Laiendades seda kogemust edasi kehasse ning ruumi, olen tasakaalus ja avatud, valmis inimeste ja maailmaga suhtlema.

Sama tunde saavutamiseks on erinevaid võimalusi ja erinevate nimedega tehnikaid, igal inimesel oma versioon, oleneb olukorrast ja olemasolevatest teadvustatud vahenditest. On hea, kui on valikuid ja inspiratsiooni.

BMC suurim mõnu minu jaoks on improvisatsioon, mille materjaliks on lõputu sisemaastik, kogemus, mis suhtleb ümbruskonnaga ja reageerib sellele. Nendes sisemaastikes on lõputu hulk visioone, metafoore ja tegelasi – see on minu meelte ja tajude isikupäral põhinev maailm. Anatoomia, kinesioloogia ja füsioloogia annavad meile ühise lähtepunkti ja keele, mille kaudu vahetada teadmisi ning võrrelda kogemusi. Igaühe teekond ja kogetu on ainulaadne, samas jagame omavahel midagi universaalset: inimeseks olemist. Meie kui inimeste fülogeneetiline¹ ja ontogeneetiline² areng on väga sarnaste joontega, mistõttu saame endid defineerida samasse liiki kuuluvatena. Anatoomia atlased on sellel avastusretkel kaardiks, kuid kaart ei ole kunagi võrdeline retke enesega. Mikro- ja makromaailmas pildistatud fotomaterjal annab võimaluse kogeda oma sisemist ilu ka välissilmaga, selle erinevad vormid, omadused, struktuurid ja pinnad inspireerivad liikumist ja toetavad mõistmist.

BMC alguspäevadel, kui Bonnie Bainbridge Cohen 1970nendatel oma New Yorki elutoas õpetamist alustas, moodustasid suurema osa kursustest osavõtjatest tantsijad, keda huvitas liikumine kui protsess ja lapsevanemad, kes otsisid oma puudega laste jaoks erinevaid arenguvõimalusi. BMC neuro-rakulised liikumismustrid seovad liikumiskogemusena omavahel erinevad keha süsteemid, mis pakub huvi varase arengu spetsialistidele, lapsevanematele ning lastega töötajatele; võimalus ümber mõtestada/harjutada oma füüsilist reaalsust inspireerib traumades ellujäänuid, puudega inimesi, terapeute ning õpetajad; protsessipõhisus ja oma kogemus huvitab kunstnikke, terapeute ning erinevate suundade õpetajaid.

European Body – Mind Centering®i suurüritus Viljandis

Viljandis 20. - 25. augustil 2014 toimuv European Body – Mind Centering® Conference demonstreerib meetodi mitmekesiseid võimalusi eriteemalistes töötubades ning õhtuti etendustel. Eelkonverentsil (20. – 21. august) toimuva poolteist päevase töötoa Navigating Space – inside and out viib läbi Friederike Trösher (Saksamaa, Moveus). Liikumisimprovisatsioon-

1 Fülogeenia on üks osa, mis uurib teatud liigi, perekonna või kõrgema taksonoomilise üksuse põlvnemist (fülogeneesi) ja üksikelundite, elundkondade ajaloolist arengut.

2 Ontogenees ehk indiviidiaareng on üksiku organismi areng organismi tekkimisest küpsuseni.

ni, enda ning teise keha tunnetamise kaudu tegeletakse sisemise ja välimise ruumi suhete erinevate võimalustega. Anatoomilisteks lähtepunktideks on embrüoloogia, raku ning sidekoe erinevad struktuurid (osalemiseks ei ole eelteadmised vajalikud). Konverentsil (22. – 24. august) saab osaleda mitmetes kahetunnilistes töötubades. Teemadeks on muuhulgas: puudutuse tähtsus, töö vaagnapõhjaga, sidekude kui proprioceptor, kehamahlad inspiratsiooniks koreograafiate loomisel, ülevaade BMC arengust, BMC Euroopa koostööprojekt SPARKS (<http://sparks-project.eu/>) erivajadustega laste jaoks. Erinevaid somaatilisi liikumisi esindab liikuv mõtisklus tantsu ja Chi Kung'i vormi/sisu sarnasuste ning erinevuste üle; arutlusele tuleb liikumisel põhineva uurimustöö dokumentatsioon kui tõlkeprotsess. Õhtustel etendustel saab näha nii töötubade läbiviijaid kui ka teisi külalisi. Leidub nii traditsioonilist kui ka uuenduslikku suhtlust publikuga.

Body-Mind Centering® Euroopa konverentsi korraldamise on oma tuntud headuses võtnud lahkelt enda kanda Eve Noormetsa NoTaFe meeskond Viljandis, programmi panevad kokku BMC® õpetajad Mari Mägi (Eesti), Julie Lestrat (Prantsusmaa) ja Steffani Hahnzog (Saksamaa).

Lisainfo: http://www.notafe.ee/bmc_conference

Body-Mind Centering® meetodist enam: <https://bmcassociation.org/AboutBMC>

Kohtumiseni konverentsil!

Tantsuloomingu Festival Future annab noortele autoritele arendavat ja julgustavat tagasisidet

Eesi Raa Oreškin

Just Tantsukooli 10. klassi õpilane;

Futurel osalenud tantsija ja kaasautorina.

Tänavu täitub tantsuloomingu festival Future kaheteistkümnnes tegutsemisaasta, mis on andnud paljudele noortele tantsijatele ja tantsuloojatele väljundi oma loomingut näitamiseks. Future ei ole konkurss, vaid festival, kus noor tantsulooja saab pingevabas ja loomingulises õhkkonnas oma loomingut laiemale publikule esitada, et see ei jääks vaid treeningssaali seinete vahele. Festivalil saab teiste tantsuloojatega kogemusi vahetada ning juurde palju uusi teadmisi.

Esimest korda toimus Future aastal 2002 Tartu Tantsu festivali raames. Ehkki festivali nimi ei olnud veel Future, oli see sisuliselt sama üritus: omaloominguliste tantsude kontsert, kus noored said näidatu kohta tagasisidet.

Tagasisidet annab Futurel nõuandev kogu, punkte festivalil ei jagata ning tantsu paremuse järjekorras ei reastata. Nõuandev kogu vaatab ära kõik tööd ning seejärel istuvad kõik tantsuloojad, tantsijad, tantsuõpetajad ja soovijad publikust nõuandva koguga koos maha ning arutavad ükshaaval läbi kõik tööd.

Kõigepealt annab tööle hinnangu iga nõuandva kogu liige. Autor võib oma tööd kaitsta või küsida küsimusi. Analüüsis võivad kaasa rääkida ka teised koosistumisel osalejad. Arutluse õhkkond on positiivne, autorite loomingut toetav ja õpetav ning selleks tuuakse välja ka tant-su nõrgemad küljed. Festivali mõte on saada tagasisidet, mis autorit/tantsijat arendaks ja loomisjulgest juurde tooks.

Miks on festival vajalik noorte loojate jaoks?

Festivalil Future osalemiseks puuduvad rangelt piiravad reeglid, et anda võimalus autorite ning tantsijate loominguvabadusele. Festivalil võivad osaleda ka diplomeeritud koreograafid, kes töötavad noortega. Sellisel juhul pööratakse põhilist rõhku noorte tantsijate ja koreograafi koostööle.

Future annab noortele tantsuviljelejatele suurepärase väljundi katsetada lava võimalusi professionaalse valgustuse, heli- ja muude võimalike efektidega. Oluline on publiku olemasolu ja vahetu reageering toimuvale. Nii on võimalus noorel autoril läbida kogu protsess alates oma idee vormimisest kuni selle teostamise ning tagasisideni. See kogemus on hea alus edasisele arengule.

Just Tantsukooli X klassi õpilane Isabel Mari Jezierska jagab oma kogemust: „Olen ühe korra ise noore tantsuloojana festivalil osalenud ning see oli raske! Tegeleda tuli paljude erinevate teguritega, mille peale ma alguses mõelda ei osanud. Nõuandvalt kogult saadud kriitika oli asjakohane ning aitab mind nüüd edaspidigi.“

Kaisa Teele Oja, Just Tantsukooli X klassi õpilane: “Ise midagi luues on raske terviku ettekujutamine. Minu vaimusilmas näeb kõik hea nii hea välja, aga tegelikkus on hoopis midagi muud. Siinkohal on võimalus arendada oma reaalsustaju.

Raske osa on teisi ennast kuulama panna. Kohati tekib tunne, et keegi ei kuula ning ei huvitu sinu tegemistest, eesmärgist ja sellega seonduvast. Samas, kui mõni minu idee realiseerubki täpselt nii, nagu ma seda endale ette kujutasin, on tunne väga hea. Eriti veel, kui tagasiside publikult on positiivne”

Sama tantsuklassi õpilane Liisi Valtna: “Kuigi noore tantsuloojaga on raskem koos töötada

(tema nooruse ja kannatamatuse tõttu), toob ta tantsumaailma midagi uut ja huvitavat!”

Autor, olles oma idee elluviija, on protsessis justkui juhtpositsioonil, kuid samas peab oskama teha koostööd tantsijate ja lavatehnilise poolega.

Miks on festival vajalik noore tantsija jaoks?

Tantsija saab Futurel juurde lavakogemust. Ka kogu tantsu tegemise protsess on huvitavam ja teistsugusem, kui seda teeb noor autor, sest tantsugruppides on tantsijad harjunud samade tantsuõpetajatega, kes on tavaliselt vanemad.

Omavanuse noorega on tööprotsess erinev. Näiteks Just Tantsukooli vanema astme tantsu loojaks oli üks grupi liige. Samas tantsugrupis käiva tantsija Kaisa Teele Oja sõnul on noore koreograafia huvitav töötada: „Tavaliselt on noorel koreograafil omapärased ideed, kuid mõnikord võib olla raske teda autoriteediks pidada. Noore koreograafi puhul tahaks ise ka rohkem loomeprotsessi mõjutada ning aidata tal tantsu teemat edasi arendada, kuid sellega kaasnevad tihti autori meelemuutused ning tuleb mitu korda kompositsioone ümber õppida. Üldiselt on Future andnud mulle kõige puhtamal kujul kogemusi. Esinemised on kõik vajalikud ja selline üritus on väga hea võimalus oma ideede realiseerimiseks. Ma usun, et Future oli ka esimene koht, kus ma hakkasin lisaks tantsule mõtlema korralikult ka valgustuse, kostüümide ja üldise mulje peale. Futurel sain ka oma esimese tagasiside, mida olen pidanud väga kasulikuks.”

Future korraldusmeeskond

Futurel täidavad tähtsat rolli festivali korraldajad, kelleks on Just Tantsukooli juhataja Anne Tamm-Kivimets ning MTÜ Just Tants projektijuht Maia Karm. Nende sõnul sai Future alguse noorte tantsijate soovist oma loomingut laiemale publikule näidata ning ise näha, mida teised samaealised teevad. „Tookord (aastal 2002) ei teinud sellelaadseid loovtöö esitlusi Eestis keegi teine ning nii see alguse saigi. Seni kui on soovijaid festivalil osaleda, tuleb seda projekti vedada,“ lausub Maia.

„Futurel on võimalus eksperimenteerida ehk katsetada oma loomingut ja ka noorematele tantsuõpilastele on vaja võimalust eneseväljenduseks. Samas viib see festival ka tantsukultuuri edasi (tagasiside põhjaliku analüüsi näol) ning kasvatab kultuurihuvilist publikut,“ jagab Anne.

Korraldajatele endale meeldib väga festivali läbi viia. Maia sõnul annab festival palju, eriti just emotsionaalselt. Anne sõnab rõõmsalt, et alati peale festivali lõppu ütlevad nii osalejad kui ka nõuandev kogu, et näeme järgmisel aastal!“

Future 12 toimub 30. mail Tartu Uues Teatris, algusega kell 17.00

- Info: <http://www.justtants.ee/FUTURE1>
- Eesi veebfotonäitus: <http://www.eesiraa.eu/>

Kuidas ära tunda ja kuidas olla tantsueeskuju – kokkuvõtte Traditsioonilise Tantsu Festivali Sabatants vestlusringist

Kristiina Kapper

Tantsu õpetaja, vestlusringi „Kuidas ära tunda ja kuidas olla tantsueeskuju“ juht

1.-3. maini toimus Tallinnas Telliskivi Loomelinnaku saalis (Erinevate Tubade Klubis) Traditsioonilise Tantsu Festivali Sabatants. Lisaks õpitubadele ning õhtustele tantsuklubidele toimusid 2. ja 3. mai hommikul kõigile huvilistele avatud seminarid. Reedel, 2. mail arutleti Eeva Talsi ning Leanne Barbo eestvedamisel teemal „Mis paneb tantsima? Rütmist enne ja nüüd“ ning laupäeval, 3. mail juhtisid Kristiina Kapper, Ele Viskus ja Meelika Hainsoo vestlusringi teemal „Kuidas ära tunda ja kuidas olla tantsueeskuju“

Traditsioonilise tantsu, pärimustantsu jne – heal lapsel mitu nime – õppimise üheks kõige loomulikumaks viisiks peetakse matkimise teel õppimist. Just nii on laul, tants ja pillimäng varasematel aegadel põlvest põlve edasi kandunud ning eeskujude abil õppimine tundub nüüdki traditsioonilisele tantsule omane viis. Seminaris esitati küsimus, kes on need eeskujud, kellelt šnitti võtta? Ja kuidas käituda kui mina selleks eeskujuks satun?

Võimalikule vaidlust tekitavale küsimusele – kellest võtta eeskujut – leiti seminaris üsna kiiresti konsensuslik vastus: iga pärimustantsu huviline käib läbi oma tee. Uue asja juurde pöördudes oskame esialgu näha vaid seda, millega oleme juba varasemast tuttavad. Seega, sõltuvalt inimese varasemast kogemusest, valib ta endale esialgu eeskujud, kelle liigutusi ta oskab märgata ning püüab jäljendada. Enamasti jäljendatakse esmalt väga selgeid ja suuri liigutusi tegevaid tantsijaid. Selle mõtte selgitamiseks toodi seminaril välja ilus võrdlus: eriettevalmistuseta inimene ei suuda teha nii peent tööd nagu kellassepp või kullassepp; algaja kunstnik peab töötama laia pintsliga, enne kui õpib välja joonistama väikseid detaile. Seega on tavapärane, et esmalt jäljendatakse suurema liikumisega tantsijaid. Unustada ei tohi muidugi ka karismaatilisuse aspekti: enesekindlale ja säravale inimesele jääb enamasti ikka pilk peale.

Uute kogemuste kogunedes hakatakse märkama tantsu järgmisi tasandeid ning ühel hetkel hakkab paeluma see, millest ise täpselt aru ei saa – mis see on, mis teeb tema tantsu nii eriliseks ja mida mina ei oska? Üheks viisiks leida vastus on muudkui jälgida ning analüüsida. Teine võimalus on minna oma eeskujuga tantsima ja saada kehaline kogemus ning „tunne kätte“. Viimane nõuab muidugi teatavat julgust, kuid kannab enamasti vilja, eriti kombineerituna esimese variandiga.

Õhku paisati ka arhiivilindistuste järgi õppimise teema. Kuivõrd Eestis talupoeglik tantsutraditsioon 20. sajandil sisuliselt katkes, on meil vähe neid, kellelt õppida. Arhiivilindid võiksid siin abiks olla. Lindistustelt näeb tõepoolest, kuidas inimesed on omal ajal hoidnud tantsuvõtet, mis on neil aidanud hoogsalt pöörelda, missugune on olnud kehahoid, suhe paarilisega

jne. Nii et nende vaatamine on kindlasti silmaringi avardav kogemus. Omaette küsimuseks on, kas ka meie peaksime tänapäeval püüdma tantsida täpselt nii nagu tantsitakse arhiivisalvestustel. Sellele küsimusele antud seminari raames vastust ei otsitud.

Kõlama jäi kindlasti mitmeid tantsuõpetajaid ja õpihimulisi esialgu kriipiv mõte: traditsioonilise tantsu sisse minek, selle õppimine on p r o t s e s s ja võtab a e g a. Arutati ka erinevate suunavate meetodite üle: kuidas ja milliste märksõnadega aidata algajat? Jõuti erinevate kujunditeni nt (naiste puhul) „tants peab mahtuma seeliku alla“; tundud tõeni, et keelamise asemel tuleks juhtida tähelepanu ning anda soovitusi või esitada mõtlemapanevaid küsimusi; ning soovituseni tantsuõpetajal end veidi pidurdada: tantsu sammujuppideks lahti võtmise asemel võib teinekord olla kasu väljast sisse närimisest – tervikpildist tasapisi detailideni liikudes. Eeskätt tuleks aga leppida tõsiasiaga, et traditsioonilise tantsu sisse minek võtab aega. Me kõik ju teame vahet ning väärtustame erinevalt fastfoodi ja nn aeglast toitu. Sama mõte peitub traditsioonilises tantsus.

Ehkki välja oli kuulutatud ka eeskuju temaatika teine pool, eeskujuks olemise küsimus, ei tekitanud see seminaril eriti diskussiooni. Teema väljapakujana selgitan lühidalt, et pidasin silmas eeskujuks olemise vastutust ning teadlikke valikuid, mida eeskujuna tehakse. Samuti endale teadmata eeskujuks olemist ning sellest johtuvaid küsimusi/probleeme. Põhjuseid, miks see teema Sabatantsul ei kõnetanud, võib olla mitmeid ning võib-olla tõuseb see üles kunagi tulevikus.

Sabatantsu seminarides osalesid lisaks eestvedajatele pärimuskultuurivallas tegutsevad muusikud ning tantsijad, rahvatantsuharrastajad ja teised huvilised erinevast soost, vanusest ning rahvusest.

Lugemiseks toimunust

Pealelend: Eliisa Sokk, festivalil „KorFest” osaleja
Marie Pullerits / Sirp / 01.05.2014

2. – 13. maini korraldatakse seitsmendat korda Tallinna ülikooli koreograafia osakonna tantsufestivali „KorFest”, kus näidatakse tudengite lõpulavastusi ning külaliskoreograafide Leif Firnhäbereri (Paraguay), Külli Roosna ja Kenneth Flaki (Eesti-Norra) ning Jaan Ulsti (Eesti) spetsiaalselt festivaliks loodud lavastusi.

→ [Loe edasi](#)

Galerii + kolm küsimust koreograafide: Johanna Karoline Kalm
Dom Bienkowski / Mürileht-online / 5.05.2014

Tallinna Ülikooli koreograafia osakonna loominguliste lõputööde festivali KorFest käigus etendub 5. ja 6.mail Joanna Karoline Kalmi diplomitöö „Rothko Chapel”. Lavastuse proovi käis jäädvustamas fotograaf Dom Bienkowski. Mürileht küsib kolm küsimust.

→ [Loe edasi](#)

Arvustus: „Fartist talk” Kanutis: hoogne tõsieluabsurd
Kaarel Kressa / Eesti Päevaleht / 28.04.2014

Kultuuriakadeemias õppinud autorid pakuvad tõsielusaate, sotsiaalmeedia ja kunstikriitika sugemetega tantsu. Noorte tantsukunstnike Doris Feldmanni ja Kristina-Maria Heinsalu lavastuse „Fartist Talk” tutvustuses öeldakse oluline ette ära.

→ [Loe edasi](#)

Lõpuks otsustab vaid üks – publiku aplaus
Piret Verte/ Sirp/ 24.04.2014

Estonias balleti „Medea” lavastanud Gianluca Schiavoni loodab järgmise tööna võtta siin ette „Macbethi”.

→ [Loe edasi](#)

Sveta Grigorjeva: mul ei ole lavakeelt, mul on lavaleek Barbara Lehtna / Mürileht-online / 21.04.2014

Sveta Grigorjeva nime võib viimasel ajal (kultuuri)meedia veergudel ja lehekülgedel kohata palju. Küll nimetatakse teda rahvuslikuks hermafrodiidiks, küll tänatakse Lasnamäe päästmise eest. Õnneks on tihti juttu ka tantsust, sest koreograafina on Grigorjeva ilusam veel. Räägime tema järgmisest lavastusest „Hoiak” ning sellest, mis peaks õieti lava peal olema.

→ [Loe edasi](#)

Füüsilise teatri koorekiht kevadises Prahas Liisa Pool / Mürileht-online / 15.04.2014

Juba kahekümnendat korda toimunud Tšehhi Tantsuplatvorm (Czech Dance Platform) koondas 3.–6. aprillil Prahasse Tšehhi kaasaegse tantsu- ja füüsilise teatri koorekihi.

→ [Loe edasi](#)

Tants kontrolli all – illegaalne tantsimine Põhjamaades Niklas Fransson / Mürileht-online / 11.04.2014

Võiks ju oletada, et tants ei ole miski, mida ohtlikuks pidada. Ometi seostub tantsimine paljudes riikides keeruliste regulatsioonide ja seadustega, mis seda sugugi niisama lihtsaks ei tee.

→ [Loe edasi](#)

Igatsus tumeda vaikuse järele Leenu Nigu / Teater Muusika Kino / Märts 2014

Karl Saksa ja Hendrik Kaljujärve performatiivne aktsioon „Santa Muerte and the Sun”.

→ [Loe edasi](#)

Noor Ballett Fouetté lavastab uue lasteballeti SIPSIK!

Katkend lavastaja Tõnu Veileri
motivatsioonikirjast:

„Tuntud lastekirjaniku Eno Raua armas „Sipsik” oli minu lapsepõlve lemmikraamat. Soovi „Sipsikust” tantsulavastus teha olen oma mõtetes kandnud ligi 10 aastat.

Selle loo juures paelub mind austus elu põhitõdede vastu, lapse isetegemise rõõm ja maailma avastamine läbi oma puhta fantaasia, õigete väärtushinnangute kujunemine. Seda kõike vastukaaluks uue aja tarbimishullusele ja kliendi-mentaliteedile, kohustuslikele barbidele ja kitty´dele, laste kommertsivaimus kasvatamisele.

„Sipsiku” lavastamine on tõsine väljakutse nii koreograafile kui muusikalisele kujundajale, kostüümikunstnikule ja tantsijatele, sest visuaalne lahendus peab sobima meie kõigi ettekujutusele sellest soojast loost. Ja Sipsik ise oma olemuselt pole just eriti baleriin...

Olen saanud oma ideele heakskiidu ja nõusoleku pr. Aino Pervikult – Eno Raua abikaasalt ja autoriõiguse omanikult. Luban, et „Sipsikust” tuleb hea etendus.“

→ Esietendused Tallinnas Salme Kultuurikeskuses
18. mail kell 18.00 ja 19. mail kell 12.00

Koreograaf ja lavastaja: Tõnu Veiler

Kostüümi- ja lavakunstnik: Jane Kaas (RO Estonia)

Valguskunstnik: Anton Kulagin (RO Estonia)

Muusika kujundus: Kaisa Jõhvik (EMA) – Eesti heliloojate rariteethelindid + omalooming

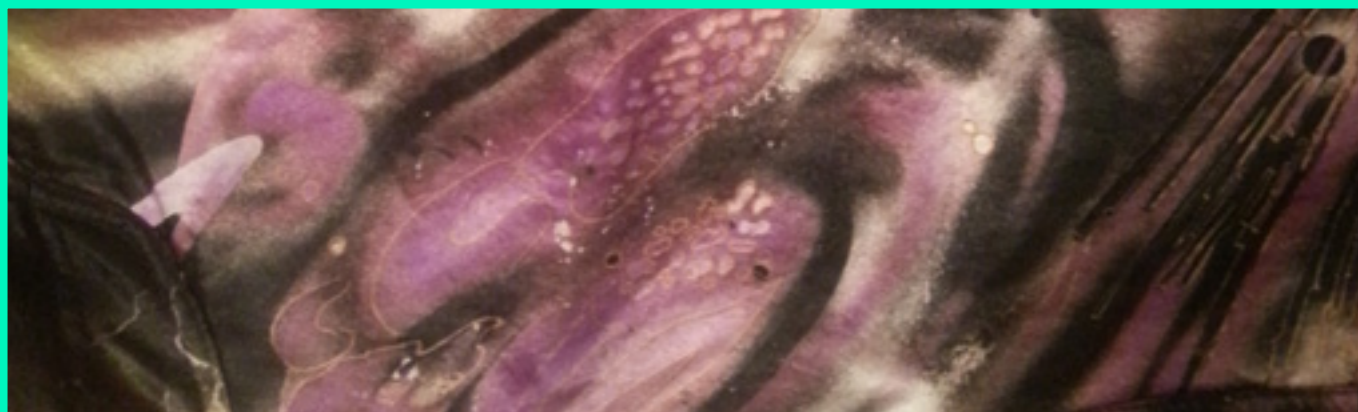
Tantsivad Noor Ballett Fouetté õpilased (~ 160 last/noort).

Lisaks põhitegelastele on laval Herilased, Taevatähed, Televisioon, Lilled, Tihased, Kevadveed, Võimlejad, Liblikad jt. Kokku 16 lavapilti, mida ilmestavad animaklipid.

Noor Ballett Fouetté varasemad lavastused: „Inetu Pardipoeg”, „Loomade Karneval”, „Imelil!” „Veealune Kuningriik”, „Jõuluime”, „Jääpalee”, „Elavad Nukud”.

→ www.noorballett.edu.ee

Kaasaegse tantsu etenduste sari Tantsutuuri toob lavale Julia Koneva tantsulavastuse „You Must Love Onions“

25. mail ja 1. juunil kell 19.00 toob sari Tantsutuuri Eesti Teatri- ja Muusikamuuseumi Assauwe hoovis publiku ette Tallinna Ülikooli koreograafia osakonna magistrandi Julia Koneva tantsulavastuse „You Must Love Onions“

“An apple a day keeps the doctor away. An onion a day keeps everyone away.” Parem süüa siis vahukommi ja marmelaadi, sest parem on maotäis magusat kui suutäis sibulat. Parem süüa suure leiva kiluga, kui panen suhu toore sibula. Parem olen suhkrust virgas, kui lõhnan nagu sibularõngas. Ja parem lasen söögikorra raisku, kui täidan järjekordset sibula söömiskäsku. Ja isegi parem musitan konna, kui lasen kunagi veel ühe sibula suhu panna.

Tantsivad: Sofia Ketova, Helle Mitt, Miia Natka, Karl-Gustav Kasemaa, Johhan Rosenberg

Kunstnik: Pille Kose

Julia õpib Tallinna Ülikooli koreograafia osakonna magistratuuri esimesel kursusel ning on tantsinud erinevates töötubades ja tantsustiilides nagu kaasaegne tants, tänavatants, jazz, improvisatsioon. Hetkel õpetab Julia E.T.A. Tantsukoolis ja teistes Tallinna stuudiotēs, on HTF Dance Company liige ning vabakutseline tantsija ja koreograaf.

Tantsutuuri on kaasaegse tantsu etenduste sari, mis toob lavale eelkõige nooremale publikule mõeldud tantsutööd nii kohalike kui ka rahvusvaheliste esinejatega. Tantsutuuri korraldab Eesti Tantsuagentuur

→ Piletid hinnaga 10 / 8 eurot müügil Piletilevis ja Eesti Teatri- ja Muusikamuuseumi kassas.

→ Info: www.tantsuagentuur.ee/ www.tmm.ee/ tuur.tantsuagentuur.ee

Toetab: Eesti Kultuurkapital

Üheskoos kadrilli tantsima! Euroopa Kadrilltantsu Festivalil

Mis see kadrilltantsu festival on?

See on iga aasta maikuu neljandal reedel kell 13.00 toimuv sündmus, kus üheksa Euroopa riigi üle 30 000 osaleja tantsivad sünkroonselt kadrilli ja teevad katset püstitada Guinnessi rekord.

Mis on selle eesmärk?

- Näidata inimestele, et tantsimine on lihtne ja lahe, et lustida ja lõbutseda saab ka päise päeva ajal ilma alkoholi jt mõnuaineteta.
- Ühendada inimesi tantsima terves Euroopas, sõltumata nende poliitilistest ja religioossetest tõekspidamistest.
- Püstitada uus Guinnessi rekord.

Kus ja millal see toimub?

23. mail 2014 kell 12.30-13.30 Tartus Kaubamaja kõrval, Küüni tänaval.

Samas võivad erinevate paikade tantsijad teha seda neile mugavas ja sobivas kohas.

Kellele see mõeldud on?

Noortele alates 15. eluaastast, et tähistada kooliaasta lõppu, ja ka kõigile teistele huvilistele, kes tahavad tunda rõõmu ühistantsimisest.

Mida on osalemiseks vaja?

Registreeruda Eesti peakorraldaja Eva Tantsukooli juures eva.koolitus@mail.ee, 511 4081

Õppida selgeks tantsude elemendid.

Õppevideo leiab [siit](#) ja lisamaterjalid ning metoodilised nõuanded saab korraldajalt.

Panna selga kas punane või valge särk ja tulla õigel ajal õigesse kohta.

Mis see maksab?

Osalemine mittetöötavatele inimestele ja juhendajatele tasuta, teistel on annetus korralduskuludeks alates 2 eurost. Kui naised soovivad ühtseid punaseid särke, siis neid saab osta kas 2 (Polo-särk) või 5 (kauni lilleustriga Estonia kirjaga) euro eest.

Kus saab tantsusamme harjutada?

Igaüks omale sobivas kohas või Tartus on ka mõned ühisõppimise kohad. Harjutamiseks klub umbes 1 tund. Selgeks tuleb teha põhiliikumised ja võtmesõnad. Kohapeal ütlen samme ette ja kogu tantsu pähe õppima ei pea.

Kust leiab infot?

Jooksev info, eelmise aasta pildid ja video siin:

<https://www.facebook.com/euroopakadrilltantsufestival>

Stunt Fest 2014: Cheerleading = sport?

Baltic Cheerleading Organizationi suurüritus Baltic Stunt Fest tutvustab 2. augustil Tallinna ja 3. augustil Pärnu randades ning kaubamajades kõigile huvilistele Cheerleadingu spordiala.

Cheerleading on Eestis üsna uus, kuid jõuliselt populaarsust koguv vaatamänguline spordiala. Olgugi, et ala juured pärinevad, nagu näiteks korvpallilgi, juba 19ndast sajandist, siis praegu spordiringkondades liigeldes kuulub siiski aktuaalseid arutelusid pigem korvpalli meistriliiga mängudest kui tantsutüdrukute võistlusest. Aga see suvi tuleb teisiti...

Baltic Stunt Fest tutvustab eesoleval suvel kõigile spordifännidele, akrobaatidele, tantsijatele kui ka lihtsalt huvilistele cheerleading-ut meeleoluka ürituse raames. Baltimaades esmakordselt toimuval üritusel on oodata siinsete parimate cheer-i tiimide etteasteid – kolmel suvisel nädalavahetusel saab näha erinevatel randadel ja kaubanduskeskustes nii tõsteid, akrobaatilisi trikke, kõrgustesse kerkivaid viskeid ning muidugi ei puudu ka silmailu pakkuvad tantsulised etteasted.

Idee sai alguse, kui 2013. aasta suvel tegid Baltimaade parimateks kroonitud TTÜ Tantsutüdrukud ja Saltopoisid spontaanse video rannatrennist, millele järgnenud positiivne tagasiside ja kõrgendatud meedia tähelepanu pani mõtlema sündmuse arendamisele.

Maailmas, kõige enam Ameerika Ühendriikides, on cheerleader-ite stunt fest-id meeletu

populaarsusega sündmused, kuhu tuleb kokku oma oskusi näitama ja üheskoos harjutama massides cheerleader-eid. Kunagi ei puudu ka suur hulk publikut, kes seda möllu jälgima tuleb. Suur vaatajaskond ongi esmakordselt Baltikumis toimuva Stunt Fest-i üks peamisi eesmärke, et seeläbi tutvustada seda põnevat ja atraktiivset ala ka laiemale publikule, mitte üksnes korv- ja võrkpallifännidele. Baltic Stunt Fest on võimalus näha erinevate Baltimaade cheerleader-ite, stuntijate etteasteid ja pahvikstegevaid oskusi, mis on üsna lühikese ajaga väga heale tasemele jõudnud.

Need, kes ei ole cheerleader-ite, või nagu eestipäraselt öeldakse tantsutüdrukute, esitusi oma silmaga näinud, on sageli skeptilised, sest cheerleading-u otsetõlkest „kisakoor“ võiks arvata, et tegu on pigem kaasaelamise kui tõsiseltvõetava spordialaga. Ent teised, kes järjepidevalt spordimängudele just pallisaalis kohapeal kaasa elamas käivad, lahkuvadki sageli saalist just cheerleader-ite etteastetest saadud positiivse emotsiooni ja eufooriaga: „Kas Sa nägid neid esinejaid?!“ Aga nii nagu kõik ahhetama panevad asjad, ei teki ka need pahvikstegevad tulemused niisama. Antud ala on igal juhul tõsine ja vastutusrikas sport, mis nõuab pühendumist – see tähendab tunde tehnika lihvimist, valusaid lihaseid jõulisest treeningust, marrastusi ja sinikaid uute elementide harjutamisest, sihikindlust ja mis kõige olulisem, siis julgust ja väga palju usaldust oma meeskonnakaaslaste vastu.

- Lisainfo: Kristiina Štõkova/TTÜ Tantsutüdrukud: kristiina.stokova@gmail.com
- Jooksvat infot ürituse, etteastete, aegade ja osalevate tiimide kohta leiad Baltic Cheerleading Organization-i FB lehelt: facebook.com/balticcheer